

RNI No. APTEL/2003/12253

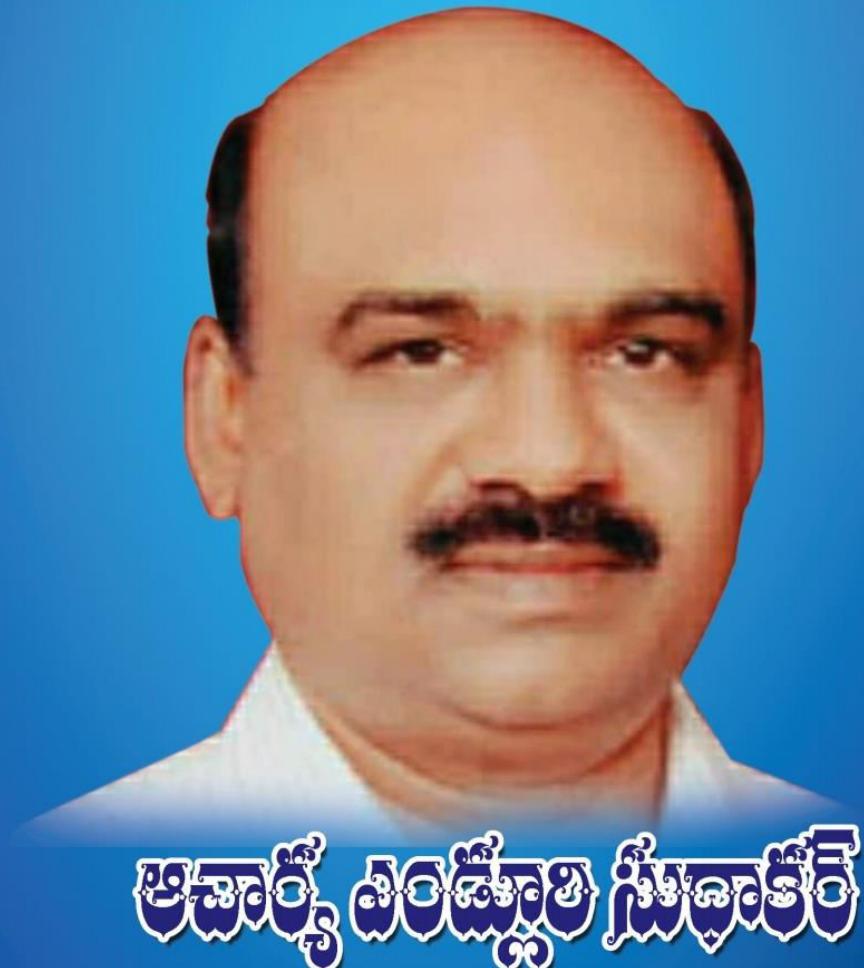
భావవీణ

శకలు, సాహిత్య సాంప్రదాయిక ఓపార్క్యూయిల్ ట్రమ్మిల్

BHAVA VEENA
Journal of Arts, Literary, Culture & Language Study

Vol : 19 Issue No. 2 (1) Monthly February (1) 2022 ISSN No. : 2456-4702 Rs. : 15/-

అపార్క్యూ ఓపార్క్యూల్ గ్రేడ్ ల్యాబ్

Contents (పాఠయి సూచక)

1. ముదిగంటి సుజాతారెడ్డి కథలలో మానవీయ విలువలు...	- చింతరెడ్డి భాస్కరరెడ్డి	6
2. పోతన 'భాగవతం' - భక్తితత్త్వం	- దేవులపల్లి సాయికృష్ణ	10
3. పిల్లల కథలు - ప్రయోజనాలు	- డా॥. గెంజ అరుణ	20
4. సినారె సాహిత్యం - మానవీయ దృష్టికోణం	- డా॥. జరుపుల రమేష	23
5. అన్ని రంగాలలోను లింగ వివక్షత	- డా॥. ఇ. కోన ప్రభ &	31
	- డా॥. కె. ప్రైమావతి	
6. కథానిక లక్ష్మణాల ఘట్టంలో 'సాపుకూడు' కథానిక - ఒక విశేషం	- డా॥. కొయ్య శ్రీనివాసులు	37
7. తెలుగు నిఘంటువుల్లో భావార్థక నామరూపాల పరిశీలన	- యం. ప్రసాద్ నాయక	42
8. జనస్వీన్ - భారతీయ తాత్త్వికత	- డా॥. మంచికంటి శేషుకుమార్	46
9. పోతులూరి పీరబుహ్యం కవిత్వం - విశ్వదార్శనికత	- డా॥. పి. విజయకుమార్	51
10. రంగినేని సుబ్రహ్మణ్యం సాహిత్యం - పరిచయం	- కె. ఎల్లపు	54
11. నవలా రచయిత్రి - చలసాని వసుమతి	- గుమ్మిదిల మురళీకృష్ణ	58
12. రమణ మహర్షి ప్రబోధ సాహిత్యం - వ్యక్తిత్వ వికాసం	- పి. రామకృష్ణ	61
13. కన్సుడ భాషలో భారతేతిహసం	- డా॥. వి. పళని	68
14. నిషిద్ధక్షరి - సామాజిక చైతన్యం	- ఉపారాణి పిల్లి	75
15. శ్రీ లోగిశ లక్ష్మీనాయుడు 'మహానది' కథలోని పర్యావరణ...	- శివయ్య రాజులపాటి	78
16. గ్రామీణ ప్రజల మానసిక ఉల్లాస శ్రీదలు - విశేషం	- రామావత్ రజిత	84
17. 'శ్రీధర్ శతకం'లో చైతన్య స్ఫుర్తి	- తిరునగరి శరత్చంద్ర	88
18. ప్రాచీన సాహిత్యం - మానవతా విలువలు	- ఉల్లేంగ ముత్యం	91
19. "వ్యాపార మృగం" కథల సంపుటి - ప్రపంచీకరణ - సామాజికావిష్యరణ	- డా॥. వి. శాంతిలక్ష్మి	95
20. తెలుగు భాషను విస్మరిస్తోన్న రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు	- వై. శివకుమార్	100
21. ఎరుకల పుట్టుక - జీవన విధానం	- ఎన్. రాజేష్ కుమార్ రెడ్డి	103
22. సమ్మక్కా - సారక్కా జాతర - విశిష్టత	- డా॥. బుసి వెంకటస్వామి	114
23. ఆచార్య యస్సీ జోగారావు సాహితీ జీవితం	- ఆచార్య వెలమల సిమ్మన్న	119
24. దిగంబర కవితోద్యమం - నేపథ్యం	- డి. ప్రవీణ్ కుమార్	123
25. పోతన భాగవత దశమస్కంధంలో దశావతారాల ప్రస్తావన	- డా॥. అల్లు గణేష	125
26. వెదాంగాలు - విషయ వివేచన	- డా॥. డి. ఉదయకుమారి	129
27. "ఈ కోతి ఈ త్రామాకు పనికొన్నుందా?" చూద్దాం రండి	- డా॥. గుండ్రులు వెంకట రమణ	135
28. మాతృదేవో భవ	- డా॥. దేవినేని జ్యోతి	137
29. రాయలసీమ రచయిత్రుల జీవన నేపథ్యం	- కోదూరు జయప్రకాష్	140
30. ప్రాచీన పద్యం - స్త్రీ పాత్ర చిత్రణ	- జక్కె వద్దు	145

“ఈ కోతి ఈ ద్రామాకు పనికొస్తుందా?” చూద్దం రండి

- డా. గుండ్లూరు తెంకట రమణ, తెలుగు ఉపన్యాసకులు, S.Ch.V.P.M.R. ప్రభుత్వ డిగ్రీ కళాశాల,
గణపవరం, పెళ్ళిమ గోదావరి జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్.

‘ఈ కోతి ఈ ద్రామాకు పనికొస్తుందా?’ అనే ఈ అసంబధ నాటికను నాయని కృష్ణమూర్తి గారు రాశారు. నాటికలోని అంశాలను చర్చించడానికండే ముందుగా నాటకక్రత గురించి అయితే సాహిత్య లోకానికంతటికీ అయన సుపరిచితులు కాబట్టి ప్రత్యేకించి ఆయనను పరిచయం చేయాల్సిన పనిలేదు. అయితే ఆయనతో నాకున్న పరిచయాన్ని గురించి ఒకటి రెండు మాటలు ఖచ్చితంగా చెప్పాలి. నాకు మా గురువు ఆచార్య తుమ్మల రామకృష్ణ గారి ప్రమేయం వల్ల కృష్ణమూర్తి గారితో పరిచయం ఏర్పడింది. పరిచయమయ్యాక ఒకటి రెండు సార్లు కలవడం, వారితో అప్పుడప్పుడూ ఫోన్లో మాటల్లాడు తుండటం వల్ల సాహిత్య నంబంధమైన స్నేహం ఏర్పడింది.

నాకు తెలిసినంతలో కృష్ణమూర్తి గారు మంచి స్నేహాశీలి. నిగర్యి. వయోభేదం లేకుండా ఎవరితోనైనా కలిసిపోతారు. వారికున్న క్రమశిక్షణ, సమయాన్ని పాటించడం చూస్తే మనం నోరెళ్ళబెట్టాల్సిందే. ఎంత ఎదిగినా ఒదిగి ఉండే మహా మనిషి. ఆధునిక బుపి, నేటి యువతకు ఆదర్శమూర్తి కృష్ణమూర్తి, ఓ ప్రాక్కికల్ లైఫ్‌కి, ఓ విజయానికి, ఓ ఐక్యతకు చిరునామా కృష్ణమూర్తి గారు. ఆయనో చిత్రమయిన మనిషి. ఆయన ఫోటోల్లో కన్ని వెనక్కు నిల్చుని తీసుకున్నని ఆయన పుస్తకాలకున్న వెనుక కవరు పేజీపై మనం చూడచ్చు. తెల్లని గడ్డం అంతే తెల్లని పల్చుని బట్టలు, చేతిలో తెల్లని సిగరెట్టు, తెల్లని మనసు వెరసి కృష్ణమూర్తిగారి రూపు.

ఓసారి మా గురువుగారు, నేను పైదరాబాదు నుంచి త్రైనో కలికిరికి వస్తున్నామని మా సార్ ఆయనకు ఫోన్ చేసి చెప్పిన వెంటనే ఆయన కారును పంపారు. మా

గురువు గారితో ఆయనకున్న స్నేహ సంబంధం ఎంత గట్టిదో అప్పుడర్థమైంది నాకు. వాళ్ళింట్లో భోజనం చేయడం, ప్రెస్సును, దాంట్లోని అద్యాన్వీక్ దెక్కులాటితో వచ్చిన కొత్త కొత్త మిపస్తను చూడడం, ఆయన వ్యక్తి గతంగా, ఏకాంతంగా గడుపడానికి కట్టించుకున్న గుండ్రని ఇంట్లో రెండు రోజులుండటం, వారితో ఒకటి రెండు ఫోటోలు తీసుకోవడం, వారు రాసిన పుస్తకాలివ్వడం మొదలైనవి మరచిపోలేని జ్ఞాపకాలు.

కృష్ణమూర్తి గారు రామాయణ, మహాభాగవతాల్సి తెలుగులోకి అనువదించి సులభశైలిలో పారకలోకాని కందించారు. అలాగే రెండు కథా సంపుటాలు, మూడు సవలలు, రెండు నాటికలు వెలువరించారు. ఈ మధ్యనే ఏంలేదంటానే ‘ఏంలేదు’ అనే కథల సంపుటిని అందించారు. ‘ఈ కోతి ఈ ద్రామాకు పనికొస్తుందా?’ అనే అసంబధ నాటికను రాశారు. ఈ నాటికను సూలంగా పరిచయం చేయాలనే కాంక్షతోనే ఈ నాలుగు మాటలూ.

ఈ నాటికలో రచయిత టైటిల్ దగ్గర నుంచి చివరి పేజీలో అంకితం వరకూ కూడా ఒక కొత్త పద్ధతిని పాటించి నట్లు తెలుస్తుంది. ఈ కోతి ఈ ద్రామాకు పనికొస్తుందా అనేది ఒక విచిత్రమైన టైటిల్. అసలు కోతులే కదా ద్రామాకు పనికొస్తుంది ‘ఈ కోతి ఈ ద్రామాకు పనికొస్తుందా?’ అని అనడం వెనుక, అదొక ప్రత్యేకమైన ద్రామా అనీ, దానికి అలాంటి కోతినే కావాలని తెలుస్తుంది. ఇదొక సంకేతాత్మకమైన, ప్రతీకాత్మకమైన నాటిక. ఆధునిక సమాజంలోని ప్రతి మనిషి ఒక కోతిలాగా ద్రామా ఆదతాదని చెప్పకనే చెబుతోందీ నాటిక.

ఈ నాటిక లోని ఇతిహాసం ఒక మేధావి (రచయిత, కవి, దర్శకుడు) ఆవకాశపాది చేత అప్రమాలు చేయించి, కిరీటి చేతిలోకి అధికారాన్ని ఇమ్మించి, వెరిబాగుల

వీరయ్య అనే ప్రజలచేత విష్టవం, ఉద్యమాలు చేయించి, చివరికి ఎవరి అవకాశాలు వారు దక్కించుకొని, ఇదే అవకాశ వాదమని చెప్పి ప్రజాస్వామ్యాన్ని మరింత బంధించడమే.

రచయిత ఈ నాటిక మొదట్లోనే నాటిక వెనుక కథను స్ఫూర్థంగా చెప్పారు. సమాజంలోని బాధ్యతాయుతమైన ఒకు టీచరు తన విధుల్ని మరిచిపోయి రాజకీయ నాయకుల చుట్టూ తిరుగుతూ, చివరికి రచయిత పరోక్త ప్రమేయం వల్ల M.L.O. అయ్య పబ్లిం గడుపుకుంటాడు. అదే టీచరు పలికిన “ఎప్పుడైనా ఈ కోతి వాళ్ల ద్రామాకు పనికొస్తుందనే” మాటే ఈ నాటిక రాయడానికి నేపథ్యం అయ్యందని రచయిత పేర్కొన్నారు. ఈ నాటిక రచనా కాలం 1995.

ఈ నాటికలోని పాత్రలు ఐదంచే ఐదే. బహుశా మన చేతికున్న ఐదువేళలు (హాస్తం) సంకేతం కావచ్చు. ఈ నాటికలోని పాత్రల పేర్లు అవకాశవాది, మేధావి, కిరీటి, వెలిబాగుల వీరయ్య, ట్రీ. ఈ నాటికలో పాత్రలుగా ఈ నాటి సమాజానికి నరిగ్గా పరిపాద విచిత్రమైన, వాప్తవికమైన పేర్లను అలాగే వాడుకున్నారు రచయిత. ఈ నాటిక చదువుతుంచే నాకు జాన్ బయ్యన్ రాసిన ‘యాత్రికుని ప్రయాణం’ గుర్తుకొస్తుంది. అందులోని పాత్రల పేర్లు కూడా చాలా విచిత్రంగా ఉంటాయి.. మెలకువ, మూర్ఖుడు, సువార్తికుడు, విశ్వాసి లాంటి పేర్లు ‘యాత్రికుని ప్రయాణం’ (The pilgrim's progress) అనే నాటకంలో చూడవచ్చు.

అవకాశవాది మేధావి నలహాతో కిరీటిని చంపి పదవి చేపడతాడు. కిరీటి మేధావికి ఒక పదవినిస్తే అతను పెదవి విప్పదు. కట్టుకట్టుకొన్న వెప్రిబాగుల వీరయ్య ప్రజలకు సంకేతం. అతని కట్టు విప్పితే ‘విష్టవం వధిలాలి’ అంటాడు. అందరూ అవకాశవాదులే. ప్రజాస్వామ్య ముసుగులో ఎవరి అవకాశాలు వాళ్లు పొంది ప్రజల్ని పిచ్చేళని చేస్తున్నారు. కుహనా రాజకీయ నాయకులు, ఆశలకు, ప్రతోభాలకు తంగిపోయే మేధావులు, నోర్లు లేని ప్రజలు. పంజరంలో బంధింపబడిన ప్రీలు, స్వార్థ

పూరిత మనుషులు, కుళ్లికంపుకొడుతున్న మనుషులు, విలువలులేని టీచర్లు, పనికిరాని సిలబస్సు, సంస్కారం నేర్చని చదువులు... ఇలాంటి అనేక సామాజికాంశాల్ని ఆయన ఈ నాటికలో చర్చించారు.

ఈ నాటిక అంకితం కూడా చిత్రమే చూడండి.

“నిజంగానే
మనమంతా
ప్రజాస్వామ్యయుతంగా
జీవస్తున్నామని
భ్రమపడుతున్న
గొణ్ణుల్లాంటి
భారతీయ
సౌదర సౌదరీ మణులకు”

◆◆◆◆

అంతా
అసంబద్ధమని తెలిసే
నిర్లిప్తంగా ఉండే
జ్ఞానులకు -
నాటకాలాడుతూ
పబ్బం గడుపుకొనే
మేధావులకు -
?????????

రచయిత ఈ నాటిక చివర్లో పైన రాసిన వాక్యాలు అక్కరసత్యాలు. అందుకే ముందు పేజీల్లో ఉండాల్సిన అంకితాన్ని చివర్లో ఇచ్చారు.

అప్పును నిజంగానే ఈ కోతి ఈ ద్రామాకు పనికొచ్చిందేమో. మా గురువు గారెప్పుడూ విద్యార్థులమైన మాత్రా ఒక మాట అంటుంటారు. “మీ రెవ్వరూ నా దగ్గర నటించడ్డు. నేను మీ అందరికన్న గొప్ప నటుణ్ణి” అని. ఈ నాటిక చదివిన తర్వాత ఆ మాటలు నిజమేనేమో అనిపించాయా. ఎందుకంచే మనమంతా ఏదో ఒక ‘రంగ్స్థలంపై నటులమే కదా !

దామిట్ కథ ముగిసింది.

